

Una Kaut

— **nur** · 12 Kasım 2014

UNA* KÂÛT *

*pul oldu mutluluğum
rüzgar götürdü denizlerin enginlerine
umutlarım dağların eteklerinde çakıltaşı
toprak şimdi

toz oldum
alın yazısı denilen kader pazarında
bu dünyanın gâmına gûssasına
ateşe âşık bir pervâneym
kaldım sîne-i bûryânımda
ateşe yansır hârresî yüzümün
soğuk pınarları özledim suya hasretim
düşüğüm yerde eririm

aynalardaki
serçe yürekli çocuklarımı özledim
gelincik beklerdi umutlarım
unutuldu toprakta âşk tohumlarım
hârri-fırkatımda
mavi salıncakta asılı düşlerim var
zaman saçlarıma yıldız griden
firâriyim tek başına ey yıldızsız kara geceler
karadınız kara katranmı oldunuz
ateş böcekleri neden sustunuz
karanlığa seranatmı oldunuz

melekler
çiçek tozları karıştırdı çocukluğuma
çocuk kaldı düşlerimdeki ben
mavi umutlarım vardı
ipek evimde unutuldum senelerdir
iğde / ağacının râhîyasıdır mazimdeki düşlerim
feleğin değirmen taşında una kâût oldu

şimdiki gerçeğim
ölümün perdesi kalkmadı üzerimden
göz çukurlarıma toprak dolmadan
ehlî / ûkbâdan olsam
gözyaşlarımla yıkansam
almadım telezzüz şu dünyadan
ah seneler seneler ateş döktüdüñ topuklarımdan
kollarıma kol kanatlarıma kanat olmadın ah seneler_seneler..

****nur****